

Monteys i Viñamata, Josep.
 Morales i Velasco, Alvar.
 Muntaner i Hellin, Gabriel.
 Muñoz i Escoda, Josep.
 Navarro i Borràs, Enric.
 Obrador i Beltran, Pere.
 Paituví i Borrell, Sadurní.
 Paniello i Grau, Francesc.
 Papaceit i Artola, Ismael.
 Parés i Baltacela, Rafael.
 Pelegrí i Esquerda, Lluís.
 Prats i Cateura, Laureà.
 Puig i Riera, Francesc de.
 Puig i Sala, Jaume.
 Puigdengolas i Barella, Enric.
 Pujol i Moner, Gaspar.
 Reig i Jofré, Antoni.
 Relat i Estrada, Josep.
 Riera i Plans, Josep.
 Roqueta i Miñana, Frederic.
 Roselló i Duch, Francesc X.
 Servera i Vidal, Antoni.
 Siper i Maresma, Salvador.
 Solanes i Vilapreñó, Josep.
 Soler i Tortellá, Bernat.
 Solivellas i Coll, Bernat.
 Sostres i Gallifa, Rafael.
 Sueiras i Espada, Aureli.
 Terrissé i Nadal, Joan
 Torrente i Gallar, Carme.
 Tubella i Aguer, Josep.
 Urgell i Coma, Baltasar.
 Valls i Rovira, Agustí.
 Vehí i Deniel, Josep.
 Vidal i Teixidó, Ramon.
 Vilà i Esparragó, Rafael.
 Viñas i Cabot, Josep.
 Viñes i Vallverdú, Antoni.
 Vives i Valls, Ramon.

VI

**Proposicions presentades pel
 Consell General**

A)

**PROJECTE D'ORGANITZACIO GENERAL
 DE SERVEIS**

Mancomunitats comarcals i quota complementària

La idea de construir una entitat forta i apta per a la defensa dels interessos morals i materials

de l'estament mèdic, s'ha assolit esplèndidament. Amb la construcció del Casal, el Sindicat ha arribat a una primera etapa que s'ha de considerar totalment enllestida. Avui el Sindicat té tota la personalitat que pretenia i disposa de tots els instruments de defensa que calen a la seva acció: això li proporciona els mitjans coercitius morals i la força material suficients per a ocupar el lloc que li correspon en l'organització social de Catalunya.

Creat l'instrument, de contundència decisiva, cal esgrimir-lo amb la tècnica necessària per tal que produeixi tota la seva eficàcia. Ha arribat el moment que el Sindicat és obligat a afrontar i resoldre els problemes caplals que el nostre estament té plantejats, sense negligir els episodis que se li presenten cada dia, i, sobretot, ha de preparar-se per a resistir i vèncer els que se'ns anuncien com a probables i que són de tanta importància que poden transformar fonamentalment la forma i l'esperit de la nostra professió.

El Sindicat avui està plenament situat per a emprendre aquesta acció. La força interior, que mantenim amb la nostra unió disciplinada, i el prestigi i consideració que ens ha fet guanyar exteriorment la nostra actuació ponderada i responsable, són elements suficients per l'èxit.

Una sola cosa pot fer fracassar la nostra acció i fer infructuosa l'obra del Sindicat. Es la falta d'una organització suficientment extensa i completa i una administració proporcionada.

Durant els dos darrers anys d'actuació lliure, hem pogut constatar que l'organització era incompleta i excessivament reduïda i l'administració insuficient.

Certament que amb aquests dos anys s'ha avançat molt en la consolidació del Sindicat i que els resultats obtinguts són molt falaguers; però, precisament per la falta d'una organització adequada, no s'ha pogut doblar el camí fet perquè no ha estat possible simultanejar l'obra d'enfortiment interior amb l'acció exterior de reglamentació i millorament de la nostra professió.

En proporció al volum i a la força del Sindicat, l'eficàcia de la seva obra ha estat migrada: La Secció de Partits Mèdics, la Borsa del Treball, la Caixa d'atur forçós, etc., no han produït en el medi rural els beneficis que poden produir. Molts aspectes de les activitats professionals en el medi ciutadà no han millorat de la manera que el Sin-